

Một Giây Thành Thiên Vương

Chương 57 : Chương 57: Bạn fan nhỏ đi tiễn bạn

Sau cuộc điện thoại của Tô Cù không bao lâu, Thẩm Tuất quả nhiên nhận được điện thoại của Diệp Loan. Diệp Loan cũng không nhiều lời như Tô Cù, chỉ đề cập hai ba câu về bộ phim đề tài đồng tính này, sau đó hỏi Thẩm Tuất có hứng thú đến diễn cùng hay không thôi.

Từ lúc biết tin từ miệng Tô Cù đến khi Diệp Loan tự mình gọi đến mời cũng không bao lâu, làm bạn bè, Thẩm Tuất đương nhiên muốn giúp Diệp Loan và Đường Lê Hân một phen, nhưng dưới góc độ công việc, anh vẫn theo thường lệ nói hết tình trạng bộ phim này cho Lý Văn Bác. Bộ phim lần này tên là Rạng đông, người diễn nhân vật bệnh nhân sẽ là Đường Lê Hân, nếu Thẩm Tuất nhận bộ phim này, chắc chắn sẽ là một sự khiêu chiến rất lớn. Đây không chỉ giới hạn ở sức diễn người mù của Thẩm Tuất, mà càng thêm mở rộng hướng phát triển của Thẩm Tuất về mặt điện ảnh, cùng với cái nhìn của fans dành cho Thẩm Thiên vương.

Tuy phim đề tài đồng tính bây giờ đã được đa số giới trẻ công nhận rồi, nhưng nếu thật sự đem lên bàn cân mà nói, thì cũng chỉ là phim quy mô nhỏ mà thôi. Đóng phim thì không phải là chuyện khó, nhưng cái mà Thẩm Tuất cần suy xét ở đây lại là hiệu ứng dây chuyền sau khi công chiếu.

Vì thế, sau khi Thẩm Tuất kết thúc quá trình quay Song phong, liền bắt đầu thu thập tư liệu vì bộ điện ảnh này. Sau khi ra khỏi đoàn phim, công việc của Lạc Thần cũng dần thanh nhàn hẳn. Thẩm Tuất mang Lạc Thần trở lại căn biệt thự trang hoàng thoải mái kia chơi một trận nữa, mãi đến khi tuyên truyền Song phong, đại Thiên vương mới lưu luyến không rời một lần nữa quay lại giới giải trí, tiếp tục công việc lu bù.

Lúc Thẩm Tuất cùng thành viên trong đoàn phim đi tới trạm cuối cùng - thành phố B - để tuyên truyền, trợ lý nhỏ của anh chợt nhận được một cuộc điện thoại. Người gọi là người quen, giọng điệu nói chuyện cũng rất lười nhát, làm người ta có thể tưởng tượng đến bộ dạng kẻ gọi điện đến: mới vừa tỉnh ngủ, mang dép lê lấm mòm ấn phím.

“Tiểu Thần tử, mấy ngày nay mày về thành phố B rồi phải không?” Trần

Vũ Phi hỏi.

Lạc Thần sững sốt, lúc trước khi cậu đi có nói với Trần Vũ Phi là cậu về nhà một chuyến, Lạc Thần thoáng do dự, hỏi: “Đúng vậy, sao mà biết?”

Trần Vũ Phi cười ha ha vài tiếng, nói: “Thằng nhóc mà được đó, hôm qua lúc ăn trưa trên TV có phát đoạn họp báo tuyên truyền phim, bên trong có cái tên Thẩm Thiên vương kia của mà, tao còn thấy mà trong màn ảnh giúp Thẩm Thiên vương cầm micro mà, mau nói là anh đây không hoa mắt đi.”

Lạc Thần □ một lúc. Hôm qua lúc tuyên truyền ở nhà văn hóa thành phố B, vì âm hưởng bị sai nên cậu giúp Thẩm Tuất cầm microphone một lần, không ngờ lại trực tiếp chạy lên màn ảnh một hồi, cậu hơi lo lắng nói: “Thời gian tao bị quay có dài quá không? Trừ mà ra có ai khác thấy không?”

“Yên tâm đi, mà cũng lướt qua một tí thôi, thò ra mấy giây liền mất tích.” Trần Vũ Phi tùy tiện nói, “Cũng do anh thân với mà mới chú ý thôi, nhưng lớp mình có đưa đi ăn với tao, cũng thấy mà đó.”

Lạc Thần nghe xong nửa câu đầu nhất thời yên lòng, nhưng nghe nửa câu sau liền trợn mắt, trái tim mới bình tĩnh lập tức cất cao lên, vội vàng hỏi: “Thế không có chuyện gì xảy ra chứ?”

“Nhiên nhiên là có chuyện rồi.” Trần Vũ Phi một mình đến cạnh bình nước rót một ly ra uống, sau đó mới chậm rãi kể cho Lạc Thần: “Người hôm qua cùng ăn với tao là bạn học Chu Tiểu Nghi, cũng là cái người cùng cậu chơi trò chơi đó, cô nàng hình như sớm để ý thấy mà, thấy mà xuất hiện trong màn hình liền lôi tao hỏi: Tiểu Thần tử có phải là quen biết với vị danh nhân nào trong TV không.”

Trần Vũ Phi cố gắng nhại giọng của Chu Tiểu Nghi, nói trong điện thoại buồn cười không chịu được, Lạc Thần nghe xong bất chợt yên lòng, không khỏi vui vẻ: “Thế sau đó, mà không lộ cho Chu Tiểu Nghi cái gì chứ?”

“Cái tên quý quý Chu Tiểu Nghi kia mà còn chờ tao nói à?” Trần Vũ

Phi nói, “Lần trước không phải cô nàng đứng nghe lén trước cửa phòng bọn mình thật lâu đó sao, tao đoán cô nàng sớm đoán ra chuyện của mày với Thẩm Thiên vương rồi, chủ yếu là chưa dám chắc đó thôi, lần này mày đột nhiên chui vào máy quay rõ ràng như thế, liền trực tiếp lộ luôn rồi, tao nghĩ trong lòng cô nàng biết phân nửa rồi đó, lúc gặp lại kiểu gì cũng chạy theo mày hỏi thôi.”

Cái cô nàng Chu Tiểu Nghi tinh quái này cũng không giống người thường, bên trong trò chơi là nữ hán tử còn bên ngoài là quỷ con đầy chửi, lúc trước Lạc Thần vì giấu diếm chuyện Lý Văn Bác đến phòng mất không ít công sức rồi, giờ lại không cẩn thận lên màn hình, một lần nữa đốt lên ngọn lửa hóng chuyện hùng hực của cô.

Lạc Thần than thở một tiếng, thâm nghĩ sau này phải thật cẩn thận, đừng lộ ra chút dấu vết gì trước mặt Chu Tiểu Nghi. Trần Vũ Phi lại hướng lên trời la lớn một tiếng, giọng nói vốn đang vui vẻ chợt trầm xuống, cậu nghiêng đầu nói: “Tiểu Thần tử, lần này tao gọi mày, thật ra còn muốn nói với mày chuyện này.”

“Chuyện gì?” Nghe giọng Trần Vũ Phi đứng đắn lên nhiều, Lạc Thần liền tỉnh táo.

“Bên trên đã duyệt đơn rồi, chiều nay tao sẽ lên tàu đi làm công trình.” Trần Vũ Phi chẹp miệng, nói: “Hai ta tốt xấu cũng ở cùng ký túc xá lâu vậy, anh nghĩ nghĩ vẫn muốn báo với mày một tiếng.”

Cách lần trước lúc Trần Vũ Phi nhắc đến chuyện đi nước ngoài cũng đã được một tháng, Lạc Thần nghe lại có chút mơ hồ, một lúc sau mới phản ứng kịp: “Nhanh thế sao?”

“Thời gian không chờ ai, ta lại thấy tới càng mau càng tốt, anh chơi game mấy năm nay rồi, cũng phải lấy lại mớ thời gian lãng phí đó chứ.” Trần Vũ Phi vừa cười vừa nói, “Thế nào, mày tới tiễn tao không?”

“Tới! Đương nhiên phải tới!” Lạc Thần lập tức đáp, trong lòng lại có chút mê mang, lấy lại tinh thần hỏi giờ Trần Vũ Phi lên xe, sau đó chậm rãi gác máy.

Xin phép Thẩm Tuất cũng không khó, Lạc Thần nói một tiếng liền chạy

đến nhà ga. Khoảng cách từ nhà văn hóa đến ga tàu hỏa khá là xa, trên đường lại thường kẹt xe, chờ Lạc Thần đón xe chạy đến nhà ga cũng đã sắp đến lúc Trần Vũ Phi lên xe kiểm phiếu rồi. Lạc Thần vội vàng tìm người trong ga, bỗng thấy có ai đó vỗ vỗ vai mình, sau đó nghe được cái giọng cà lơ phất phơ của Trần Vũ Phi.

“Mày tính giờ chuẩn quá nhờ, tao còn nghĩ mày không tới tiễn tao đấy!” Trần Vũ Phi cười hì hì sau lưng Lạc Thần.

Lạc Thần nhú mày nói: “Mày nghĩ tao là loại này à?”

“Biết đâu đó.” Trần Vũ Phi nhe răng cười, “Từ ngày mày quen Thẩm Tuất kia, tao liền thấy mày quá trọng sắc khinh bạn ấy chứ, mà không thèm nhắc thôi.”

Lạc Thần vì Thẩm Tuất mà rời trường mấy lần, lúc này nghe vậy cũng có chút xấu hổ.

“Mày với ngôi sao đó sao rồi?” Trần Vũ Phi lại hỏi.

“Còn tạm.” Lạc Thần gãi gãi đầu.

Trần Vũ Phi hắc hắc cười một tiếng, nói: “Tao thấy lúc tên ngôi sao kia tới phòng mình người đã nhị lăm rồi, dù sao đầu óc mày cũng thiếu mấy dây, tụ lại với nhau cũng vừa xinh.”

Lạc Thần nghe xong ngẩn người, sau đó mới cắn răng oán hận: “Em gái mày chứ thiếu dây, cũng gần lên xe rồi, có thể bớt nói móc nhau không?”

“Thì khi đi không có ai để đùa mới chán đó!” Trần Vũ Phi bĩu môi nói, “Tao cũng đâu có đối tượng giống như mày. Nếu mấy năm trước biết mày cũng có tín hiệu với đồng tính, tao đã sớm xuống tay rồi.”

Lạc Thần bị hù nháy dựng, nhìn Trần Vũ Phi sâu xa: “Đừng nói cho tao mày cũng là loại này.”

“Trêu mày thôi.” Trần Vũ Phi cười nói, “Tao đây là đàn ông bình thường, nhưng mà lúc tao thấy Thẩm Tuất trong màn hình cũng bình

thường lắm, ai ngờ anh ta lại là cong.” Vừa dứt lời lại nhìn Lạc Thần vài lần, nói: “Mày nói coi anh ta rốt cuộc thích mày ở chỗ nào? Tao ở cùng mày lâu vậy rồi sao không nhìn ra mày có chỗ nào đặc biệt tốt ta?”

“Trần Vũ Phi, mày rốt cuộc muốn tao tới tiền hay muốn tao tới để trêu đấy!” Lạc Thần rốt cuộc nhịn không được rút rút khoe miệng.

Trần Vũ Phi liếc Lạc Thần một cái.

Lạc Thần lại nản lòng mà thở dài: “Kỳ thật tao cũng không hiểu, người thích anh ấy nhiều đến thế, nhưng sao anh lại chọn tao nữa.”

“Thế tao mới bảo cái này còn chờ duyên phận nữa.” Trần Vũ Phi nói, “Trò mày chơi thật sự không phải là trò chơi ngẫu nhiên sao, vận may bùng nổ, chơi chơi liền kiếm được người đàn ông tốt vậy, tao chơi nhiều năm như vậy, ngay cả con gái cũng chưa gặp.”

Lạc Thần bị Trần Vũ Phi trêu đến cười ha ha: “Duyên phận quả là không nói trước được, nói không chừng mày ra nước ngoài, liền có một người rút từ trên trời xuống ấy chứ.”

Trần Vũ Phi khoát tay, lại nói: “Mày sao, tìm được việc nào tốt chưa?”

Việc làm của Lạc Thần lúc này vẫn là trợ lý thực tập của Thẩm Tuất, công việc này tuy là nhàn, nhưng chẳng liên quan gì đến ngành học của cậu cả. Lạc Thần nghe vậy hơi nhẩn mĩ, không nói gì.

Trần Vũ Phi và Lạc Thần ở chung lâu như vậy cũng nhanh chóng hiểu ý Lạc Thần, cậu vỗ vỗ bả vai Lạc Thần cười nói: “Chuyện việc làm còn phải dựa vào chính mình, mày lớn rồi có quyền lựa chọn cái mày thích làm, hơn nữa tao nghĩ tính cách như cái tên mình tinh kia ấy à, hẳn sẽ không làm khó mày đâu.”

Lạc Thần có chút kinh ngạc ngẩng đầu lên, nghĩ đến mấy lần Thẩm Tuất muốn trố mình lại bên anh, không khỏi hơi hơi sững sờ, nói: “Sao mày nghĩ vậy?”

“Vì anh ta thích mày chứ sao.” Trần Vũ Phi cười nói, “Chẳng phải vì mày thích anh ta mới ở bên anh ta hay sao?”

Lạc Thần giật mình, lại ngẩng đầu nghiêm túc nhìn Trần Vũ Phi vài lần. Trần Vũ Phi cũng đã kéo hành lý đi về hàng ngũ soát vé, vừa đi vừa cười: “Tiểu Thần tử, cảm ơn mày đi tiễn tao, chờ tao về nước phải mới tao ăn cơm đó nhé.”

Dứt lời, bóng dáng cậu ta nhanh chóng bị những người nối hàng ở sau che khuất, trong ga người đến người đi như nước, cửa soát vé mới vừa mở ra dòng người liền nhanh chóng chuyển động về phía trước. Lạc Thần nhìn đoàn người từng chút một dừng hẳn tràn vào cửa soát vé, đến lúc người cuối cùng bước đi, cậu mới chậm rãi xoay người, đi ngược lại đoạn đường lúc đến.

Thẩm Tuất mới bàn chuyện với Lý Văn Bác xong, thấy Lạc Thần mở cửa tiến vào, liền chào cậu một tiếng. Trên mặt anh treo một nụ cười tủm tỉm, giống như có chuyện gì rất vui thấy Lạc Thần mệt mỏi búi bặm như vậy liền cười nói: “Tiểu Thần tử, bạn em đi rồi à?”

“Ừ.” Lạc Thần gật đầu, nhìn Thẩm Tuất.

Thẩm Tuất lại cười nói: “Nhân dịp em về, anh muốn chính thức báo cho em hai tin, một của em, một của anh, em muốn nghe cái nào trước nè?”

LINK Truyện:

Một Giây Thành Thiên Vương <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/mot-giay-thanh-thien-vuong-3662991.html>

LINK Chương này:

Chương 57: Bạn fan nhỏ đi tiễn bạn <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/mot-giay-thanh-thien-vuong-3662991/chuong-57.html>